

نوروپاتی ناشی از گیرافتادن شاخه داخلی عصب سورال

چکیده

دردهای مزمن پشت ساق عل مختلف دارد که شایع ترین آنها شکستگی استرس، سیندروم کمپارتمنت مزمن، عضله سولتوس فرعی، و کشیدگی های^(۱) عضلانی می باشد. یکی از علل دردهای مزمن ساق، گیرافتادن اعصاب یا نوروپاتی انتربیمنت^(۲) دراعصاب ساق پاست که چون یافته غیرشایعی است دراغلب موارد تشخیص داده نمی شود و یا با تأخیر تشخیص داده می شوند. بیمار ما آقای ۱۵ ساله ای بود که به دلیل درد مزمن ساق مدت هاتحت درمان های مختلف قرار گرفته، ولی درد وی همچنان ادامه داشت. کلیه بررسی های پاراکلینیکی و الکترودیاگностیک نرمال گزارش شده بود. پس از آزاد کردن آپونوروуз عصب سورال با جراحی کلیه علائم بیمار رفع شد. نوروپاتی ناشی از گیرافتادن عصب سورال در نواحی مختلف از ساق و یا پا و یا پا می تواند رخداد اما درگیری عصب در ناحیه خلف ساق به عنوان یکی از علل درد مزمن ساق به خصوص در ورزشکاران بیان شده است. مادر بررسی مقالات گزارشی مبنی بر گیرافتادن شاخه داخلی عصب سورال در محل خروج از فاسیای کرووال در افراد عادی پیدا نکردیم. در این بیماران تشخیص تنها بر اساس تاریخچه و معاینه بالینی دقیق میسر است و در اغلب موارد تست های الکترود یا کنوسیتیک نرمال می باشد.

واژگان کلیدی: عصب پوستی سورال داخلی / گیرافتادن اعصاب / درد مزمن فلف ساق

دکتر محمود فرزان
دانشیار دانشگاه علوم پزشکی تهران

دکتر سید محمد جواد مرتضوی
استادیار دانشگاه علوم پزشکی تهران

مقدمه

(انگش‌های متواب عروقی و عصبی، ترموبولیت)، رادیکولوپاتی، عضله سولتوس فرعی (۲)، و گیرافتادن اعصاب از علت‌های نادرتر درد مزمن پشت پا هستند (۱۰).

چون درگیری اعصاب اندام تحتانی و ظاهر آن به صورت نوروپاتی ناشی از گیرافتادن یافته غیرشایع است، لذا اغلب موارد تشخیص داده نمی‌شوند و یا تشخیص آنها با تأثیر صورت می‌گیرد (۱). نوروپاتی‌های ناشی از گیرافتادن در اندام تحتانی در مورد هر عصبی گزارش شده‌اند که شایع‌ترین آن عصب پوستی خارجی ران (۲) است که درگیری آن ایجاد مرالژی پارستیکا (۳) می‌کند. درگیری سایر اعصاب به ترتیب شیوع به قرار زیر است: اعصاب بین انگشتی (۴)، اولین شاخه پلاتنتار خارجی (۵)، درگیری اعصاب پلاتنتار داخلی یا خارجی به تهایی، عصب تیبیال، عصب پرونئ آل عمیق، عصب پرونئ آل سطحی، عصب سورال و عصب صافوس (۶).

آگاهی کامل از آنatomی اعصاب محیطی شرط لازم برای تشخیص این ضایعات است (۱). از نظر آنatomیک عصب سورال از به هم پوستن عصب پوستی سورال داخلی و عصب پوستی سورال خارجی ایجاد می‌شود. عصب پوستی سورال داخلی شاخه‌ای از عصب تیبیال است که در خط وسط در زیر فاشیای کرووال خارج به ورید صافوس کوچک طی مسیر کرده و در ناحیه حدفاصل یک چهارم میانی و سه چهارم تحتانی خلف ساق از فاشیا خارج می‌شود که این ناحیه محل مناسبی برای گیرافتادن این عصب می‌باشد. شاخه پوستی سورال خارجی که از عصب پرونئ آل جدا می‌شود، در ناحیه پرونگریمال تر از فاسیای کرووال خارج شده و در ناحیه حدفاصل ۱/۳ تحتانی و ۲/۳ فوقانی ساق به شاخه داخلی متصل شده، مجموعه هر دو آنها تحت عنوان عصب سورال در کنار لنزال ورید صافوس کوچک و تاندون آشیل به سمت خلف مائل خارجی طی طریق می‌کند (شکل ۱ -الف و ب)

در بیماران مبتلا به گیرافتادن‌های عصبی در اندام تحتانی تست‌های الکترودیاگنوستیک ممکن است نرمال باشد زیرا در بسیاری از موارد این ضایعات دینامیک بوده و با استراحت رفع می‌شوند (۱).

در مقالات مکان‌های مختلفی برای گیرافتادن عصب سورال مطرح شده است. گیرافتادن عصب در آپونوروز سطحی عصب سورال در ورزشکاران (۹)، گیرافتادن در بافت اسکار در زیر

گیرافتادن عصب سورال و درگیری آن، یافته بسیار نادری است (۱). اکثر موارد گزارش شده به صورت گزارش موردی بوده است (۲ و ۸). ما در بررسی مقالات، هیچ موردی از درگیری شاخه داخلی عصب سورال به صورت نوروپاتی ناشی از گیرافتادن عصب نیافتنیم. بیمار ما اولین مورد گزارش شده این عارضه می‌باشد.

معرفی بیمار: بیمار نوجوان ۱۵ ساله‌ای بود که به دلیل درد ساق پای راست از شش ماه قبل از مراجعه به درمانگاه، مراجعه کرده بود. در معاینه به عمل آمده از بیمار درد در ناحیه خلف ساق بوده، حداکثر تندرنس در حد فاصل یک سوم فوقانی و دو سوم تحتانی به صورت لوکالیزه وجود داشت. در بررسی‌های پرتونگاری و آزمایشگاهی هیچ نکته غیرطبیعی یافت نشد. براساس بررسی‌های به عمل آمده با تشخیص گلوموس تومور اقدام به اکسپلور محل حداکثر حساسیت شد ولی بعد از بازکردن پوست در ناحیه عارضه مشاهده نشد لذا بدون دستکاری بیشتر بر ش پوستی ترمیم شد. بعد از عمل بیمار همچنان درد داشت. در بررسی‌های بعدی و با معایینات دقیق‌تر متوجه شدیم که با دق در محل حداکثر حساسیت بیمار از درد در ناحیه دورسولتزال پا هم شاکی است. با توجه به مثبت بودن علامت تینل اقدام به انجام مطالعات الکترودیاگنوستیک کردیم که درگیری متوسط عصب سورال نشان داد. بیمار مجدداً به اتاق عمل برده شد و با بر ش قلبی باز شد. سپس عصب سورال اکسپلور شد که شاخه داخلی آن در محل خروج از فاسیاری کرووال تحت فشار بود که کاملاً آزاد گردید. در پیگیری بیمار بعد از عمل بیمار از کاهش درد ابراز خرسندی می‌نمود و در ویزیت‌های بعدی بیمار کاملاً بدون درد و فعال بود.

بحث و نتیجه‌گیری

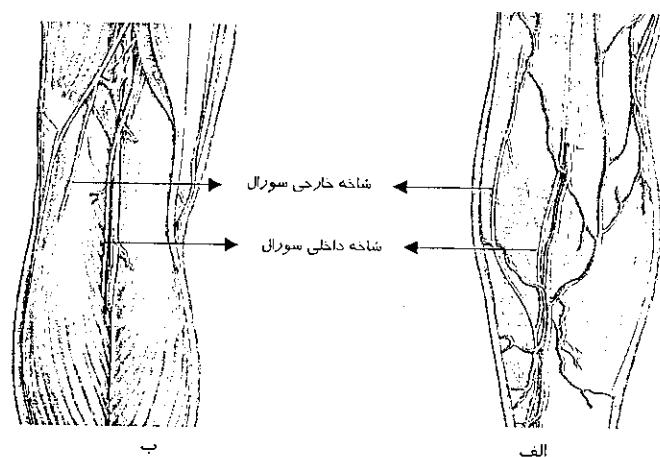
درد پشت ساق پا یافته شایعی در کلینیک است اما اغلب موارد تشخیص آن با شرح حال، معاینه فیزیکی، و یافته‌های پاراکلینیک واضح و مشخص می‌گردد. اما در مواردی که با درد مزمن پشت ساق مواجه می‌شویم تشخیص بیمار مقداری مشکلتر و پیچیده‌تر می‌گردد. علل مختلفی برای دردهای مزمن پشت ساق پا بیان گردیده است. شایع‌ترین علل برای درد مزمن ساق پا شکستگی‌های استرس، سندروم کمپارتمنت مزمن، سندروم استرس مدیال تیبیال (۱۱)، و کشیدگی‌های عضلانی و تاندونی هستند. عفونت، تومور (شوآنوم عصب تیبیال) (۱۱). اختلال‌های عروقی غیر از سندروم کمپارتمنت

1-Medial tibial stress syndrome
3-Meralgia paresthetica
5-Lateral plantar

2-Lateral cutaneous nerve of thigh
4-Interdigital nerves

قاعدۀ متاترسال پنجم (۶)، به عنوان علل این ضایعه گزارش شده‌اند.

فاسیای عمقی عضله گاستروکنیوس به دنبال آسیب‌های این عضله (۲)، شکستگی استخوان سازموئید اس پرونوم^(۱) در ناحیه لترال فوت (۳)، استوکندروم (۴)، و شکستگی‌های همراه با کندگی



شکل ۱-آناتومی عصب سورال.

الف- محل خروج عصب از فاشیای کرووال ب- محل جداثدن شاخه‌های داخلی و خارجی از اعصاب نیپیال و پرونۀ آن.

در صورت عدم پاسخ به درمان غیرجراحی، عمل جراحی لازم است که با برش طولی عصب مشخص شده، آپونوروز سطحی آن به صورت طولی بازگردیده و عصب کاملاً مجزا می‌گردد. نورولیز عصب با بازکردن آپونوروز سورال به سمت پروگزیمال و نیز بازکردن باند فیروز دیستانل که منجر به تنگی این سوراخ شده است، کامل می‌گردد (۹).

درمان جراحی در بیماران مبتلا به گیرافتادن عصب سورال در صورتی که براساس اندیکاسیون صحیح و لوکالیزاسیون دقیق باشد، رضایت‌بخش خواهد بود (۱).

در اغلب بیماران مبتلا به سندروم گیرافتادن عصب سورال، درمان غیرجراحی با اصلاح علت زمینه‌ای، استراحت، و داروهای ضدالتهاب غیراستروئیدی و گاهی ترریق، کفايت کرده، بیماران بهبود می‌یابند (۱).

در مواردی که در گیری عصب در دیستانل است رفع فشار از روی عصب با اصلاح کفش و یا اصلاح مشکل زمینه‌ای مانند ادم و ناپایداری مج، توصیه شده است. در مواردی که گیرافتادن عصب در پروگزیمال ساق باشد، درمان‌های غیرجراحی به صورت ترریق کورتون همراه بالیدوکائین در محل، استفاده از داروهای ضدالتهاب غیراستروئیدی، و ماساژ و کشش^(۲) عضلات در ناحیه مبتلا توصیه می‌شود.

موارد مقاوم به درمان، نیاز به جراحی دارند که اغلب نتایج درمان جراحی رضایت‌بخش است (۱). در مواردی که منطقه کاملاً مشخص عصب به طور مداوم در دق حساس بوده و به عنوان منشأ علائم بیمار مطرح شود، اکسپلور عصب و رفع فشار از روی آن مفید خواهد بود (۱۳). در مواردی که صدمه عصبی منجر به ایجاد نوروما شده باشد، قطع عصب از سطح بالاتر و یا انتقال آن به منطقه‌ای که تحت فشار نباشد، لازم می‌گردد (۱۳).

1-Proneum os
2-Stretching



- 1-Schon LC, Baxter DE.: Neuropathies of the foot and ankle in athletes. *Clin Sports Med* 1990 Apr; 9(2): 489-509.
- 2-Perlman MD.: Os peroneum fracture with sural nerve entrapment neuritis. *J Foot Surg* 1990 Mar-Apr; 29(2): 119-21.
- 3-Bryan BM 3rd, Lutz GE, O'Brien SJ.: Sural nerve entrapment after injury to the gastrocnemius: a case report. *Arch Phys Med Rehabil* 1999 May; 80(5):604-6.
- 4-Montgomery PQ, Goddard NJ, Kemp HB.: Solitary osteochondroma causing sural nerve entrapment neuropathy. *J R Soc Med* 1989 Dec; 82(12): 761.
- 5-Raynor KJ, Raczka EK, Stone PA, Edelman RD, Parkinson DE: Entrapment of the sural nerve. Two case reports. *J Am podiatr Med Assoc* 1986 Jul; 76(7): 401-3.
- 6-Gould N, Trevino S: Sural nerve entrapment by avulsion fracture of the base of the fifth metatarsal bone. *Foot Ankle* 1981 Nov; 2(3): 153-5. .
- 7-Docks GW, Salter MS.: Sural nerve entrapment: and unusual case report. *J Foot Surg* 1979 spring; 18(1): 42-3.
- 8-Colbert DS, Cunningham F, Mackey D.: Sural nerve entrapment-case report Ir Med J 1975 Nov. 22; 68(21): 544.
- 9-Fabre T, Montero C, Gaujard E, Gervais-Dellion F, Durandeau A. Chronic calf pain in athletes due to sural nerve entrapment. A report of 18 cases. *Am J Sports Med* 2000 Sep-Oct; 28(5): 679.
- 10-Hutchinson MR, Caboon S, Atkins T.: Chronic leg pain: Putting the diagnostic pieces together. *The physician and Sportsmedicine* 1998 Jul; 26(7): 124-35.
- 11-Ghaly RF. A posterior tibial nerve neurilemoma unrecognized for 10 years: case report. *Neurosurgery* 2001 Mar; 48(3): 668-72.
- 12-Garg K, Kilcoyne RF. Accessory soleus muscle as a cause of chronic calf pain. *Arthritis Rheum* 1997 Apr; 40(4): 783-5.
- 13-Beskin JL.: Nerve entrapment syndromes of the foot and ankle. *J Am Acad Orthop Surg* 1997; 5: 261-269.